

- V utorok, 1.1., sme sviatočnými Službami Božími otvorili nový Pánov rok 2019. Ako taký, so všetkým, čo priniesie, sme ho dali do Božej milosti a prozreteľnosti v nádeji, že bude lepší, ako ten uplynulý. No najmä v pokornej prosbe, aby sme my v ňom boli lepší medzi sebou navzájom, ako v tom uplynulom roku...
- V nedeľu, 6.1., sme zasvatili slávnosť Zjavenia Krista Pána mudrcom. Sviatok, ktorý pre nás kresťanov znamená prelom v dejinách spásy, ktorá už nie je exkluzívnou záležitosťou Vyvoleného národa, ale stala sa cestou Božieho plánu záchranu pre všetkých ľudí všetkých čias, ktorí uveria v Jeho Syna, Pána Ježiša Krista a v každodennej pokornej zmene života sa k Nemu znova a znova obrátia s vyznaním: „Pán môj a Boh môj!“
- Mesiac január sa ďalej niesol v rôznych prípravách: v príprave víkendovky pre konfirmandov, v príprave výročného konventu za rok 2018 a v príprave ekumenických stretnutí bratov a sestier z oboch historických konfesíí, žijúcich v našom regióne.
- V dňoch 25.1. - 27.1., sme sa spoločne s 11 mladými ľuďmi zúčastnili „konfi“ víkendovky v centre Prameň na Súši pri Starej Turej. Témou stretnutia boli „Sínusoidy“ v živote apoštola Petra; momenty, v ktorých sa jeho život niesol akoby na vlnách, raz hore a raz dole. Zároveň bolo zaujímavé spájať tieto momenty Petrovho duchovného dospievania s dospievaním našich mladých a prepájať ich s aktivitami, ktoré mali upevniť ich vzájomné spoločenstvo. Dal by Pán Boh, aby takýchto stretnutí bolo čím viac!
- Tento víkend bol zaujímavý aj z iného pohľadu na naše cirkevno - zborové spoločenstvo. V sobotu, 26.1., pokrstila ses. farárka tri malé deti. Už dávno sme nemali takýto krst, počas ktorého si Pán Boh prijal za svoje tri deti naraz. Je to pre nás povzbudením, najmä v dnešnej vôbec nie optimistickej demografickej situácii, že stále sú tu deti i túžba rodičov, aby patrili Pánu Bohu. Spoločne im prajeme veľa síl pri výchove, a ešte viac Božej milosti pri svedectvách živej viery rodičov voči svojim deťom tak, ako to sľúbili pred tvárou Pána Boha.
- V utorok, 29.1., sme sa v Evanjelickom kostole v Hlohovci stretli na ekumenickej večeri spolu s bratmi a sestrami katolíckmi, aby sme spoločne oslavovali Pána Boha za Jeho veľkú milosť a učili sa búrať múry a stavať mosty. V našom kostole sme privítali br. dekana Jozefa Schwarza, ktorý počas večierne kázal a br. Zacheja z rádu Františkánov, ktorý sa zapojil do spoločných modlitieb. V rámci večera sme spoločne spievali piesne z ekumenického spoločenstva Taizé, s ktorými nám poslúžili bratia a sestry zo spevokolu pri františkánskom kostole. Naš kostol bol pekne zaplnený, bolo nás okolo 90 a po záverečnom požehnaní sa celé zhromaždenie presunulo do átria kostola k pripravenému pohosteniu i spoločným rozhovorom. Potešujúce je, že z tejto večierne bola vytvorená reportáž na svedectvo pre mnohých ďalších, ktorá bola odvysielaná v Hlohovskej televízii i v televízii Noe. Link do archívu Hlohovskej televízie je tiež uverejnený aj na našej stránke www.ecavhc.sk, v sekcii „kázne a videozáznamy“. Touto cestou chcem opätovne poďakovať našim bratom a sestram za prípravu kostola, občerstvenia a vôbec za spoločenstvo, a našim hosťom, že prijali naše pozvanie, prišli a mohli sme byť spolu. Dal by Pán Boh, aby cesty ľudí viedli k jednote pred Ním, nie k rozdeľovaniu sa...
- V stredu, 30.1., sme mali mimoriadnu členskú schôdzu členov o.z. ThDr. Jána Hanu, na ktorej boli prerokované zmenené stanov a príprava spomienky na 30. výročia úmrtia ThDr. Jána Hanu.
- Vo štvrtok, 31.1., sme sa stretli na ekumenickej pobožnosti v Rímsko - katolíckom kostole sv. Ducha, v tzv. „Špitálíku“, kde sme boli prijatí bratmi a sestrami katolíckmi, aby sme sa opätovne spoločne modlili a hľadali jednotu. O tomto stretnutí sme už mali reportáž v minulom vydaní Nových smerovatiek, ja len dodám, že opäť bola výborná atmosféra. Nech je za to oslávený Trojjediný Pán Boh!
- V piatok, 8.2., sa stretli členovia hospodárskeho výboru a revíznej komisie k záverečným kontrolám účtovníctva, príprave hospodárskej správy za rok 2018 a rozpočtu na rok 2019. V ten istý večer sa tiež stretlo presbyterstvo, aby tieto správy prerokovalo a odporučilo ich na rokovanie výročného konventu, ako aj stanovilo si určité priority v roku 2019.
- V nedeľu, 10.2., sme zadržali počas celozborových Služieb Božích výročný konvent za rok 2018. Počas konventu sme hodnotili uplynulý rok 2018 so všetkým, čo priniesol, počúvali sme správy jednotlivých komisií a mohli sme o tom všetkom diskutovať... Nedá mi však, aby som pripomenul jednu vec, na konvente sa zúčastnilo iba 47 konventuálov, čo je okolo 5 - 6 % všetkých členov Cirkevného zboru. Nebudem hodnotiť motivácie, resp. demotivácie ostatných členov zboru, no tak, ako v svetskej politike sú voľby demokratickým právom občanov rozhodovať o budúcnosti republiky, tak aj konventy sú demokratickým právom konfirmovaných dospelých evanjelikov podieľať sa na budúcnosti svojho Cirkevného zboru. Ak toto právo nevyužívame, potom zbytočne čokoľvek kritizujeme... Povzbudzujem všetkých nás, aby sme boli zodpovední voči svojmu zboru i krajine.
- V sobotu sme prijali pozvanie (ako farárski manželia) na spoločné stretnutie manželov s bratmi a sestrami katolíckmi v rámci Národného týždňa manželstva. Aj duchovní, najmä ak sú v manželstve, potrebujú počuť povzbudenie od iných manželov, aby mali nové uistenia na svojej ceste i vo svojej službe. O to lepšie sa nám na

druhý deň slúžilo nielen v kostole počas Služieb Božích, ale aj počas poobedného stretnutia Rodinného spoločenstva. Vďaka za každé takéto povzbudenie...

- V stredu, 6.3., sme Popolcovou stredou začali pôstne obdobie, počas ktorého sme sa opäť sústredili na stíšenie sa pred ústrednými sviatkami nášho spasenia a kresťanskej nádeje, ktorá prevyšuje beznádej tohto sveta.
- V nedeľu, 17.3., sa vydali členovia Rodinného spoločenstva a ďalší členovia Cirkevného zboru na výlet na Zobor. Spoločne sme mali čas zrelaxovať v prírode, ako aj rozprávať sa o rôznych veciach. Opäť opakujem pozvanie, že Cirkevný zbor je v rámci svojho územia jednou veľkou miestnou rodinou, a tak Rodinné spoločenstvo je hľadáním práve tohto rodinného charakteru života veriacich bratov a sestier. A preto Rodinné spoločenstvo nie je „iba“ zležitost'ou mladých rodín, ale týka sa všetkých, starých aj mladých, slobodných i manželov... Všetci majú dvere otvorené pre život jednej rodiny Pánom Bohom milovaných detí.
- V utorok, 19.3., písali konfirmandi druháci posledný postupový test z tretieho článku Viery všeobecnej kresťanskej: o Duchu Svätom a posvätení, o sviatostiach, o pôsobení cirkvi, ako aj o viere a nádeji vo vzkriesenie tela a v život večný. Absolvovaním tohto testu, ako aj oboch predchádzajúcich, sa pomaly naplnila ich dvojročná konfirmačná príprava.
- Týždeň, od 18.3. do 24.3., sa niesol v znamení končiacej sa priprav spomienky na 30. výročie úmrtia ThDr. Jána Hanu. Vymaľovali sme vestibul kostola v Hlohovci, v ktorom bola nainštalovaná pamätná tabuľa (za ktorú ďakujeme Bohuznámemu darcovi). Taktiež sme pripravili spomienkovú šálku s oboma výročiami ThDr. Jána Hanu (30. výročie úmrtia - 2019 - a 100. výročie narodenia - 2020) a celú spomienkovú slávnosť sme poručili do Božej milosti.
- V sobotu, 23.3., sme sa spoločne s volenými delegátmi zúčastnili seniorálneho konventu v Piešťanoch, kde sa začal Službami Božimi a po obede pokračoval rokovaním v kultúrnom dome v Ducovom. Duchovný príhovor vzneš. ses. seniorky, ktorý mala na úvod svojej výročnej správy Vám prinášame v tomto čísle Nových smerovatiek.
- V nedeľu, 24.3., sme mali spomienkovú slávnosť pri príležitosti 30. výročia úmrtia prvého a najdlhšie pôsobiaceho zborového farára, ThDr. Jána Hanu. Na Službách Božích kázala vzneš. ses. seniorka, doc. ThDr. Sidonia Horňanová, PhD., prihovoriť sa br. farár v.v., Mgr. Dušan Hano, syn zosnulého br. farára a zároveň rovesník mnohých našich starších bratov a sestier, s ktorými vyrastal v našom Cirkevnom zbere. Vypočuli sme si tiež krátky životopis zosnulého br. farára a spoločne sme sa modlili za cirkev, za zbor i za nás samých. Po skončení Služieb Božích a po krátkom občerstvení sme sa presunuli do Piešťan na cintorín, kde sme pokračovali v pietnej spomienke. Privítal nás a prihovoriť sa nám domáci br. farár, ThDr. Branislav Dolinský, s ktorým sme spoločne pokračovali piesňou, modlitbou a požehnaním, ako aj položením vencov na hrob zosnulého br. farára i jeho manželky Army. Ďakujeme Pánovi za život, dielo a pôsobenie prvého zborového farára a prosíme o zdravie a Božie požehnanie pre jeho pozostalých!
- V týždni od 1.4. do 7.4., sme pokračovali v brigádnických prácach okolo kostola v Hlohovci. Bola vymaľovaná sakristia kostola a vyčistené jeho okolie. Ďakujeme všetkým ochotným bratom a sestram za každú priloženú ruku k spoločnému dielu. Taktiež ďakujem aj všetkým bratom a sestram vo filiálkach o ich starostlivosť o oba tamojšie kostoly. Nech Vám Pán Boh odplatí a odmení akúkoľvek námahu na Jeho vinici!
- V nedeľu, 7.4., sa uskutočnil druhý výlet Rodinného spoločenstva, tentokrát na poniklecovú lúčku na Sedliskách.
- V týždni od 8.4. do 14.4., sa uskutočnili 3 modlitbové večery, v každom kostole, kde sme sa spoločne stíšili na modlitbách pred vstupom do Tichého týždňa. Verím, že každé takéto stretnutie je duchovným povzbudením pre každého účastníka, pretože spoločnej modlitby nikdy nie je dost'...
- V piatok, 12.4., prebehlo na Evanjelickej Bohosloveckej fakulte UK v Bratislave seniorálne kolo Biblickej olympiády. Za náš Cirkevný zbor sa ho zúčastnila konfirmandka Lucka Šándorová z Leopoldova, ktorá sa vo svojej kategórii umiestnila na výbornom druhom mieste. Blahoželáme!
- V nedeľu, 14.4., sme Kvetnou nedeľou s pašiovými Službami Božimi začali Tichý týždeň. Teší ma, že nielen v túto nedeľu, ale už počas Smrtnej nedele boli Pašie čítané viacerými bratmi a sestrami. Je dôležité, aby sa do liturgického procesu zapájali aj iní ľudia a rovnako aj deti.
- V dňoch 18.4. - 22.4. sme zasvätili sviatky vrcholiaceho Pôstu - Zelený štvrtok, Veľký piatok - ako aj sviatky Veľkej noci. Christos voskres - Voistínu voskresen! Pán skutočne z mŕtvych vstal! Osobne sa zamýšľam nad tým, že ako kresťania počúvame a vieme o tejto pravde, ale či aj skutočne veríme v túto ústrednú pravdu kresťanskej nádeje? Áno, Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, no dnes sa nám to zdá byť akýmsi zabudnutým mýtom, ktorý si farári rok, čo rok opakujú počas Veľkej noci, ale aký je skutočný dopad Pánovho vzkriesenia pre môj či tvoj život, na to si musíme v pravde a úprimne odpovedať sami...
- V sobotu, 4.5., sa už po 10. krát pochodovalo z Pastuchova a zo Sasinkova do kostola v Nových Sadoch na pripomenutie si putovania predkov, ktorí nedeľu, čo nedeľu chodievali z oboch dedín do novosadského evanjelického kostola, aby mohli zasvätiť deň Pánov. Putovanie po ich stopách nie je iba spomienkou, ale aj uvedomením si, čo naši predkovia skutočne a pravidelne podstupovali, ako jednoducho vstali skoro ráno a šli. Napriek a navzdory vlastnému pohodliu, ktoré by mohli mať. Bez výhovoriek a bez reptania... Áno, toto si treba

uvedomiť, čo pre nich znamenala ich viera. Kým bol pre nich Pán Ježiš Kristus a akú váhu malo pre nich Božie Slovo, spoločný spev duchovných piesní a modlitby. Dnes máme kostoly priamo „pod nosom“, no mám pocit, že máme do nich ďalej, ako naši predkovia, ktorí putovali do Nových Sadov.

- Sobota, 4.5., bola tiež celonárodným jubilejným dňom, pretože sme si pripomínali 100. výročie úmrtia gen. Dr. Milana Rastislava Štefánika. Jeho smrť nie je dodnes dostatočne objasnená, no jeho význam pre náš národ je stále veľmi veľký. Môže nám v mnohom poslúžiť ako príklad, a keďže sa počas tohto roku o ňom veľa hovorí, a ešte sa aj veľa hovoriť bude, spomeniem iba jednu jeho myšlienku, umiestnenú na lavičke v jeho rodnej fare v Košariskách: „*Národ, ktorí uverí, čo i len jednému politikovi, je predurčený na zánik.*“ Výklad tejto myšlienky nechám na každého osobne, určite však môžem dodať, že táto myšlienka nestratila nič zo svojej aktuálnosti práve dnes...

- V sobotu, 11.5., sme sa stretli na už dávnejšie ohlásenom rodinnom dni na ihrisku v Sasinkove, ktorý sa niesol v znamení spoločných hier rodičov a detí, tvorivých dieľní a napokon aj spoločnej opekačky pri bývalej poľovníckej chate v lese. Pri chate sme mali čas aj na spoločenstvo pri Božom Slove a modlitbách, kde sme sa zamýšľali nad kontextom trpiaceho Jóba a Božej všemohúcnosti v jeho živote. Viera a dôvera, že Pán Boh má pod kontrolou aj ten posledný vlas na našich hlavách je pre nás rozhodujúcim faktorom v pre nás nepochopiteľných a ľudsky neprijateľných situáciách života. Ďakujeme Pánu Bohu aj za toto spoločenstvo, ako aj za pekný čas...

- V piatok, 24.5., sa stretlo zborové presbyterstvo, aby rokovalo o viacerých aktuálnych témach.

- V sobotu, 25.5., sme sa predpoludním stretli pred farou, aby sme si dopriali výlet na hrad Dobrá Voda. Opäť nám prialo počasie, kým sme šli smerom k hradu, bolo príjemne pod mrakom. Východiskovým miestom pre výlet v samotnej obci Dobrá Voda bol miestny cintorín nad farou, v ktorej dlhé roky pôsobil Ján Hollý, a v ktorej ho navštívili naši národovci: Ľudovít Štúr, Jozef M. Hurban a Michal M. Hodža, aby s ním prejednali nový variant spisovnej Slovenčiny, ktorý chceli kodifikovať na základe stredoslovenských nárečí. V istom zmysle znamená toto stretnutie kontinuitu medzi Bernolákovou a Štúrovou kodifikáciou spisovnej Slovenčiny, a nesie v sebe i ekumenický rozmer búrania múrov a stavania mostov pre spoločné veci. Za cintorínom sme pokračovali lesnou cestou popri starom židovskom cintoríne až k samotnému hradu. Je to nenáročná túra, na konci ktorej nás čakala odmena v podobe malebnej zrúcaniny ukrytej v lese. Navyše tieň lesa bol príjemným miestom popri stále pribúdajúcej vonkajšej teplote. Po prehľadke hradu sme mali čas na stíšenie, spev a modlitby, ako aj na spoločnú opekačku a rozhovory. Dobré bolo všetkým, malým aj veľkým a po dostatočnom zrelaxovaní sme sa pobrali naspäť domov. Vďaka Pánu Bohu, že aj tento deň nám požeňnal!

- V nedeľu, 26.5., poobede sme sa stretli na výročnej členskej schôdzi o.z. ThDr. Jána Hanu, aby sme zhodnotili prvý rok fungovania a služby nášho o.z.

- V priebehu mája sme pokračovali v brigáde, ktorej cieľom bolo postupne vyčistiť a natrieť plot okolo kostola v Hlohovci. Postupne sme ho natreli niekoľkými vrstvami náteru a k dnešnému dňu je pred nami oprava múrikov a ich maľovka. Ďakujeme všetkým, ktorí sa zúčastnili prác pri čistení a maľovaní plota, ako aj brigádnikom pri čistení okolia kostola pred slávnosťou konfirmácie.

- Vo štvrtok, 30.5., sme zasvätili sviatok Vstúpenia Krista Pána na nebo. V rámci večerných Služieb Božích boli v kostole v Hlohovci predstavení všetci 7 konfirmandi, pospomínali sme si aj na niekoľko povestných „hlášok“ tohto ročníka z ich konfirmačnej prípravy, či z víkendoviek a povzbudili sme ich, že cesta ich skutočného života viery sa teraz ešte iba začína. Žiaľ, počúvam aj názory, že konfirmácia je rozlúčkou s cirkvou, no na tieto názory mi nezostáva žiadna iná odpoveď okrem tej, že ak deti vidia u svojich rodičov, vo svojich rodinách, že Pán Ježiš Kristus je pre nich najvyššou prioritou, potom aj v ich živote bude hrať prím a máme nádej, že zostanú oddanými veriacimi a nádejou našej cirkvi. Iná vec je, ak to doma, vo svojoich rodinách nevidia ako to najpodstatnejšie...

- Vďaka Ti, Pane, za všetko! Vďaka Ti za každý jeden deň, na ktorý sme spomínali, ako aj za dni, ktoré sa do tohto spomínania nezmestili. Veď nás aj naďalej... Všetko je milosť!

*S láskou a žehnaním,
Vaši duchovní*